

Udkast til Love paa disse Omraader, var det Meningen, at der skulde gennemføres et Tilsyn med Børnehjem og Optagelseshjem, som ikke er anerkendt, men under Behandlingen paa Rigsdagen frygtede man for, at man derved skulde lægge for store Hindringer i Vejen for det private Initiativ, og saadanne Kontrolbestemmelser gik derfor ud. Der gik ikke det mindste ud om Tilsynet, det maa jeg paa det bestemteste hævde. Det findes i Paragrafferne 68 og 69, ganske som det blev foreslaaet, og der var ikke Tale om i Udvalget, at vi ønskede noget af dette taget ud; det var kun om Oprettelsen af disse Hjem, der var Tale.

Naar det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) siger, at alle, som har med disse Børnehjem og Optagelseshjem, og hvad Navne de nu har, at gøre, sikkert med Glæde underkaster sig det nødvendige Tilsyn og den nødvendige Kontrol, vil jeg alligevel sætte et lille Spørgsmaalstegn derved. Der er nemlig mange fintfølede Mennesker, jeg tror, det er mest blandt Kvinder — om det er med Rette eller med Urette, skal jeg ikke udtale mig om, jeg ved det ikke —, som føler det lidt generende, hvis de skal have alt for meget Tilsyn, og vi maa huske paa, at Tilsynet udøves ogsaa af Mennesker, og der kan somme Tider være Tilsyn, som maaske ikke farer saa lempeligt frem, som de gerne skulde, for der skal stor Takt til at føre Tilsyn. Med disse Ord vil jeg ikke ramme nogen bestemt, men da vi havde Loven om Børnetilsyn til Behandling, talte vi meget om, at det netop i høj Grad gjaldt om, at det var Mennesker med Takt og Forstaaelse, som kom ind i Hjemmene. Derfor skal vi ikke være alt for raske til at raabe paa mere Tilsyn, men det ligger for Resten heller ikke direkte for.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelm) var jo næsten fuldstændig enig med mig, men jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem, naar hun talte om, at hun i sin Tid i Udvalget havde talt for, at der skulde Plejetilladelse til ogsaa for Børn, som kom ind i Børnehjem. Jeg tror egentlig slet ikke, det Spørgsmaal blev rejst. Det Spørgsmaal var ikke fremme, for vi tænkte slet ikke paa det, det fulgte af sig selv. Fra ingen af Siderne rejste man det Spørgsmaal:

Skal der ogsaa Plejetilladelse til, naar der er Tale om mere end 2 eller 3 Børn, naar det altsaa drejer sig om Børnehjem? Det var vistnok Grunden til, at der den Gang ikke blev talt derom, og det Punkt har jeg egentlig ogsaa her udtalt mig meget villigt om.

Henriette Crone: Til det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Marie Christensen) og det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) vil jeg gerne sige, at det behøver jo ikke at være nogen Hemmelighed, at de ærede Medlemmer i sin Tid i Udvalget var mellem dem, som meget stærkt fraraadede, at man lagde saadanne Baand paa de Mennesker, som ofrede sig i Børnesagen, at man stødte deres Finfølelse og derved maaske lagde Hindringer i Vejen for, at nødvendige Børnehjem blev oprettet. Det var jo denne Anskuelse, der sejrede indenfor Udvalget, og det var ganske enstemmigt, at man indstillede den Affattelse, som Paragraffen har. Men det betyder jo ikke, at jeg personlig mener, at Tilsynet vilde kunne støde an mod nogen Finfølelse hos de Mennesker, der virkelig ofrer sig for Børnesagen af Kærlighed til denne, jeg mener nemlig, at disse med Glæde vil tage imod den Kontrol og det Ubehag, den kan medføre. Det skal indrømmes, at det Tilsyn, der kommer, maaske ikke altid er lige fintfølede i sin Opræden — Mennesker kan være mere eller mindre egnede til den Gerning, de faar —, men hvis de paagældende virkelig har tilstrækkelig Kærlighed til Børnene, paatager de sig gerne denne Ulempe af Hensyn til, at der saa kommer Kontrol med de mindre gode Børnehjem. Der er vel næsten ikke den Sag, der ikke kan gaa Spekulation i, og det kan der ogsaa gaa i Børnesagen. Der kan være Mennesker, som opretter Børnehjem af andre Hensyn end Kærlighed til Børnene. Det er derfor, jeg udtalte, at de Mennesker, der virkelig helliger sig Børnesagen, fordi det for dem er en Hjertesag, med Glæde vil underkaste sig den Kontrol, som det er nødvendigt at føre fra det offentliges Side af Hensyn til de mindre gode Børnehjem. Men, som sagt, det ærede Medlems Anskuelse blev tiltraadt af Udvalget. Begge Lovene, baade Værgeraadsloven og Loven